

Publicerad 2014-10-18 01:35 av Lars Gullberg

Fotografmånen tar alla bilder

natt utan fönster.
Trasigt månblänk
och en döende misär
av människor i bakvattnet
av tid pengar och förstörelse.

Andra delen är också natten
men den bildar ett hotel på 31 A street.
där hennes Rödsprängda färgade stripiga hår
Skulle ha passat en tid

Samma mående
samma döende misär
men med målade
blodröda inslagna läppar
fotografmånen tar alla bilder

Och så bron
över Michiganfloden
hur allt ruttnar
tar den bilden me
där de svarta

inslagna i gladpack
invirade i varma halsdukar.
Blackeberg
och till tidningsnotiserna åter

Här hos en fluga i Norrland
på det låga fjället.
Fotsteg och så himlen.
Kor och svarta träd
träd och skogen
kor kvarlämnade

kvar under ekar
krymper till slut
till små prickar
till slut när vägen tar slut
vid vattenbrynet.
i fukt

Man kan gå ända upp till Polcirkeln
sätta sej ner och blicka upp mot skyn.

Står i ett inglasat höghuskomplex
och blickar ut,
funderar på att övernatta här
kanske rentav stanna för gott.

Flickan går över bron
och rännstenar stinker
håller sin syster i handen
för att till slut stelna
av droppar
från penselns färg

Gråsvart nästan blårött
flaxar vingarna
och den kantrande
och så stormen
jag har känt den känslan
så många gånger
känt likt den hand
som stryker
över min skrovliga kind

Hur dom kunde dansat där
istället på en sommaräng
hur jag långsamt
öppnar mitt fönster
och faller ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten